

Izvješ e medijskih objava

30.06.2015

Muzeji Hrvatskog zagorja

30.6.2015	Novi list	Stranica/Termin: 14	Hrvatska
Naslov:	Zagorci nude »bajku na dlanu« na Korzu		
Sadržaj:	100% ZAGORSKO - NAJAVLJENA DVODNEVNA MANIFESTACIJA		
Autor:	Ljiljana HLA A		
Rubrika, Emisija:	Rijeka	Žanr: izvješ e	Naklada: 21.188,00
Ključne riječi:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA, DVOR VELIKI		
30.6.2015	Nacional	Stranica/Termin: 69	Hrvatska
Naslov:	Pioniri nezavisne kulture koja je odgojila generacije		
Sadržaj:	ŠESNAESTOGODIŠNJA POVIJEST KLUBA MO VARA uskoro će biti trajno obilježena u knjizi koja donosi detaljni pregled svih najvažnijih programa i izvoda koji su se ondje afirmirali. Nacional otkriva sadržaj te knjige i donosi ekskluzivnu reportažu o radu tog		
Autor:	DUBRAVKO JAGATI		
Rubrika, Emisija:	Društvo	Žanr: izvješ e	Naklada:
Ključne riječi:	DVOR VELIKI TABOR		
29.6.2015	www.punkufer.hr	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti		
Sadržaj:	Niti sat vremena udaljen od Zagreba nalazi se Klanjec, a do njega i Gredice, mjestašće u kojem se smjestio seoski turizam Stara vodenica. Povratak u prošlost, neka lijepa sjenja, uredno, prostrano i totalno neokarakterizirano mjesto koje je apsolutno sjaj		
Autor:			
Rubrika, Emisija:		Žanr: Internetsko	Naklada:
Ključne riječi:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA, DVOR VELIKI		
29.6.2015	www.zagreb.info	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	Upoznajte MUZEJ koji može vratiti život u VUKOVAR (provjerite zašto)		
Sadržaj:	Jedna od najvrijednijih hrvatskih kulturnih institucija Muzej vučedolske kulture što se sve otvara 30.		
Autor:			
Rubrika, Emisija:		Žanr: Internetsko	Naklada:
Ključne riječi:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA		

Naslov: Zagorci nude »bajku na dlanu« na Korzu

Autor: Ljiljana HLA A

Rubrika/Emisija: Rijeka

Žanr: izvješ e

Površina/Trajanje: 614,06

Naklada: 21.188,00

Ključne riječi: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA,

100% ZAGORSKO ■ NAJAVLJENA DVODNEVNA MANIFESTACIJA

Zagorci nude »bajku na dlanu« na Korzu

Na riječkoj šetnici u četvrtak je najavljeno svečano otvorenje uz nastup folklorša i tamburaša, nagradne igre i degustacije, a bit će tu i povijesna postrojba »Keglevičeva straža Kostel«, a u petak autohtone proizvode izložit će i prodavati obrtnici iz krapinsko-zagorskog kraja

Ljiljana HLAČA

RIJEKA »Svečano otvorenje manifestacije »100 posto zagorsko – Zagorje, bajka na dlanu« bit će na Korzu u četvrtak s početkom u 20 sati, dok će se izložbeno-prodajni sajam održati također na popularnoj riječkoj šetnici dan poslije, u petak, i trajat će cijeli dan – od 8 do 20 sati, najavili su jučer organizatori i partneri ove manifestacije koja dolazi u Rijeku već drugu godinu za redom. Na konferenciji za novinare, na kojoj je program predstavljen, govorili su krapinsko-zagorski župan Željko Kolar, predsjednik HGK-ŽK Krapina Josip Grilec, direktorica Turističke zajednice Krapinsko-zagorske županije Sanja Skrinjar, direktorica Muzeja Hrvatskog zagorja Vlasta Krljević i voditeljica KUD-a Zabok Senka Jurina.

Izvorni proizvodi

Otvorenju u četvrtak će prethoditi kulturno-zabavni program u kojemu će nastupiti razna folklorna udruženja, tamburaški sastavi,

Gosti iz Krapinsko-zagorske županije najavili predstavljanje gospodarskih, prirodnih i turističkih aduta svoje regije

organizirane će biti i nagradne igre, degustacije štrukli, a najavljen je i nastup povijesne postrojbe naziva »Kostelska pištola – Keglevičeva straža Kostel«.

Organizatori su s konferencije za novinare pozvali sve zainteresirane da dolaslom podrže ovaj projekt, naglašavajući da će u okviru manifestacije biti izloženi i

poljoprivredni proizvodi uzgojeni na tradicijski, ekološki način, a moći će se i kupiti, baš kao i različiti proizvodi krapinsko-zagorskih obrtnika, kao što su, na primjer, licitarski proizvodi, unikati od keramike i drvene igračke.

Izvorne proizvode predstaviti će 56 izlagača na 46 štandova, a u ponudi će se naći voće, povrće, bučino

ulje, sir, slastice, kupinovo vino, med, suhomesnati proizvodi, meso pataka, purana... Svoju ponudu i programe će prezentirati i turistički objekti, hoteli i toplice.

Turistička regija

– Cilj je manifestacije kroz prezentaciju proizvoda i usluga promovirati Krapinsko-zagorsku županiju kao destinaciju u kojoj se njeguje tradicija, vrednuje kvaliteta proizvoda i usluga te kao županiju koja na autohtonim proizvodima i tradiciji gradi robne marke i turističke brendove, naglasio je krapinsko-zagorski župan Željko Kolar.

Riječki gradonačelnik Vojko Obersnel izrazio je nadu da će ova manifestacija polučiti željene rezultate osobito u kontekstu proširenja turističke ponude te da će mnogi ovaj sajam prepoznati kao poziv da posjete Zagorje.

Riječ je o regiji koja bilježi pad nezaposlenih, u kojoj dijeluje oko 1.600 gospodarstvenika, gdje se oporavlja turizam pa je tako u prvih pet mjeseci na zabilježeno više od 56.000 noćenja, te porast posjeta stranih turista od 18 posto. Veliki turistički aduti su Muzej krapinskih neandertalaca, Muzej seljačkih buna, Galerija Antuna Augustinčića, dvor Veliki tabor te Muzej staro selo u Kurnovcu.

Drvene igračke za vrtić »Bulevard«

Kao najava manifestacije, jučer je u Dječjem vrtiću »Bulevard« uručena i donacija drvenih tradicijskih igračaka i slikovnica. Donacija je organizirana u okviru projekta »Dajmo djeci korijene i krila« koju provodi Etnografski muzej iz Zagreba i Radio Kaj, a ima za cilj očuvati umijeće izrade hrvatskih tradicijskih igračaka koje se nalaze na reprezentativnoj listi UNESCO-a i upoznavanje djece s ekološkim aspektom proizvoda od drva i hrvatskom tradicijom u izradi takvih predmeta. Trenutno vještine izrade ovih igračka posjeduje samo četiri majstora, a Etnografski muzej iz Zagreba ulaže napore da ta znanja ne iščeznu. Donirani predmeti napravljeni su u Mariji Bistrici i ovo je drugi riječki vrtić koji ih prima.

– Svaka je igračka unikat, ručno je bojana i to ekološkim bojama, a što je jako važno s obzirom na činjenicu da je riječ o vrtiću koji u svojim odgovornim aspektima integrira elemente waldorfske pedagogije

koja se bazira na igri i prirodi, rekla je tom prilikom ravnateljica Dječjeg vrtića Rijeka Davorica Guštin. Navedeni vrtić pohađa 50-ak mališana, a pripremljen je prigodni program u izvedbi djece i njihovih teta.

Naslov: Pioniri nezavisne kulture koja je odgojila generacije

Autor: DUBRAVKO JAGATI

Rubrika/Emisija: Društvo

Žanr: izvješ e

Površina/Trajanje: 3.140,35

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

NACIONAL | 30-6-2015

DRUŠTVO | 69

ŠESNAESTOGODIŠNJA POVIJEST KLUBA MOČVARE uskoro će biti trajno obilježena u knjizi koja donosi detaljni pregled svih najvažnijih programa i izvođača koji su se ondje afirmirali. Nacional otkriva sadržaj te knjige i donosi ekskluzivnu reportažu o radu tog jedinstvenog kluba

Tekst **DUBRAVKO JAGATIĆ** Fotografije **ARHIVA MOČVARE**

Pioniri nezavisne kulture koja je odgojila generacije

70 | DRUŠTVO |

30-6-2015 | NACIONAL

Nakon punih dvadeset godina rada URK - Udruženje za razvoj kulture objavit će knjigu u kojoj će predstaviti sve najvažnije akcije i projekte koje je ta udruga inicirala. Udruženje za razvoj kulture je nezavisna udruga građana nastala 1995. u Zagrebu, a cilj ljudi iz te udruge bio je oživjeti u gradu nezavisnu kulturu mladih, koja je bila uništena ratom, ali i tadašnjom kulturnom politikom. Ekipe mladih ljudi aktivnih na zagrebačkoj underground glazbenoj sceni željela je svoj prostor u kojem bi mogla svirati i u koji bi mogla dovesti druge bendove. Tih početaka za Nacional se prisjetio jedan od čelnih ljudi Udruženja za razvoj kulture Kornel Šeper. "Ideja je bila da radimo koncerte bendova u kojima smo svirali i onih koji nam se sviđaju. Zbog ratnih i poslijeratnih okolnosti sve je bilo zatvoreno i rad nije bio moguć. Tako smo kao mladi entuzijasti odlučili sami nešto napraviti. Probali smo na početku surađivati i sa Studentskim centrom, ali nije išlo. Predlagali smo da ćemo organizirati koncerte, ali nismo uspjeli, jer je tada SC više podsjećao na zavičajni klub", kaže Šeper.

PRVA VELIKA AKCIJA UDRUŽENJA ZA RAZVOJ KULTURE bio je festival Ponikve 15. srpnja 1995., kada su sa Zelenom akcijom organizirali besplatni koncert i čišćenje smeća na takozvanoj Zelenoj magistrali, odnosno, nikad dovršenoj cesti koja je trebala ići preko Medvednice. Taj spoj ekologije i kulture mladih bio je primjer za sve ono što će se nakon toga događati u njihovoj organizaciji. Znali su da imaju više šanse kao udruga građana, ali nisu znali kako to uraditi, a ni odnos vlasti prema udruzama nije bio kao danas. "Znali smo da će nam udruga pomoći da lakše pristupimo nekim institucijama koje su bile važne za održavanje festivala, kao što su policija ili ZET, koji je izvanrednim linijama osiguravao prijevoz do Ponikve. Tada nismo bili ni svjesni da državne institucije mogu financirati

naše programe. Mislili smo da je to nemoguće i nije nam palo na pamet da tražimo novac. Tek nakon što smo otvorili Močvaru 1999., prijavili smo se na gradski natječaj za dodjelu sredstava. Iako nam se to činilo nemogućim, te godine smo ipak dobili prva sredstva, 5000 kuna. To je bio skroman početak, ali značilo je da su na neki način prepoznati naš rad i postojanje URK-a", priča Šeper o tim prvim danima entuzijazma.

Prvi klub u kojem su realizirali program bila je Rupa, klub studenata na Filozofskom fakultetu. Utorkom su imali svoju večer nazvanu URKtorak. Dovodili su mlade alternativne bendove, a radno vrijeme kluba bilo je

od 18 do 22 sata. Iako su produkcijski uvjeti bili vrlo skromni, među mladim Zagrepčanima ubrzo se počelo intenzivno pričati o tim koncertima i o Rupi kao epicentru odlične zabave i izvoru nezavisne scene. Potom su otkrili nedovršeni Dom kulture u Gajnicama i u njemu otvorili klub Goli beton. Naziv je ujedno bio slika i prilika kluba jer se doista radilo o golom betonu bez normalnih uvjeta za rad. Prva hladna zima otjerala ih je iz tog prostora, pa su odlučili iznajmiti adekvatnije mjesto koje su pronašli u napuštenom diskontu pića u Runjaninovoju ulici. Dogovor s vlasnikom potrajao je tek šest mjeseci. Klub je tada dobio svoje današnje ime Močvara. Međutim, Šeper i njegovi prijatelji shvatili su da bi ipak valjalo pokušati nagovoriti vlast u Zagrebu da im dodeli novi prostor. I tako su 1999. krenuli u šetnju

Zagrebovom kako bi otkrili prikladan prostor u kojem će se trajno smjestiti. "Najzanimljivija nam je bila bivša tvornica Jedinstvo, koja je bila u vlasništvu grada. Uspjeli smo se dogovoriti i ušli smo u sadašnju Močvaru. Bili smo oduševljeni, ali nažalost, s prostorom su nam dali i gomilu problema. Mnoge stvari bile su neriješene. Jedinstvo su već koristili neki drugi ljudi, a brojila za struju nisu bila razdvojena, pa smo shvatili da smo prisiljeni plaćati struju za sve ili će nam je jednostavno isključiti.

'1990-IH JE ZAGREB na duhovnoj razini prestao biti grad i htio postati metropola bez konkretnog urbanog duha koji je nekako trebalo sačuvati', smatra Ante Perković

Na razdvajanje brojila čekali smo punih devet godina", kaže Šeper. Na pitanje je li se isplatila gnjavaža svih tih godina s bizarnim, ali velikim problemima, Šeper je odgovorio: "Svakako da jest! Ostvarili smo svoje snove i snove još nekih ljudi. Puno se dobrih stvari dogodilo uz URK i Močvaru. Iako smo u početku radili isključivo program koji se samo nama sviđao, nakon nekog vremena proširili smo se na širi krug ljudi i puno raznovrsniji program, ali i dalje na naš način."

U posljednjih 20 godina Udruženje za razvoj kulture bilo je pokretač nekih vrijednih programa i izvan Zagreba, koje neki zazivaju i dan danas i žele obnoviti. Jedan je svakako i Otokultivator, ljetna škola kulture koja se održavala na otoku Visu, u napuštenoj vojarni Samogor. Ljetnu školu organizirali su u suradnji s Multimedijalnim institutom i klubom Mama te Udrugom studenata arhitekture EASA Hrvatska. Taj ljetni kamp sastojao se od edukativnih radionica, a bilo je tu i rock koncerata, projekcija filmova i kazališnih predstava, odnosno, bila je riječ o programu kakav su tada radili u Močvari. Otokultivator je trajao od 2001. do 2003., a svake godine iz Hrvatske i regije okupljalo se oko 300 polaznika te jedinstvene ljetne škole koji su nekoliko tjedana na Visu učili i zabavljali se. Otokultivator je mimo njihove volje prestao s radom, o čemu Šeper priča: "Do nas je 2003. došla priča da je prostor prodan. Imali smo dojam da nas lokalna zajednica ne želi. To za nas nije bio baš sretan moment. Posvetili smo se nekim drugim projektima. Koliko znam, i dan danas taj prostor s ogromnim potencijalom zjapi gotovo prazan."

NO NIJE TO BILA JEDINA morska avantura Udruženja za razvoj kulture. U suradnji s klubom Karantena i Art radionicom Lazareti iz Dubrovnika, organizirali su 2006. i 2007. program "Močvara u Karanteni". Bio je to jednomjesečni program ponovo nalik onome kakav su tijekom godine održavali u klubu u Zagrebu. Suorganizirali su i prvi Seasplash festival, koji je prerastao u jedan od najvećih reggae festivala u regiji. Godine 2000. pokrenuli su i izdavačku kuću Zvuk Močvare i objavili desetak glazbenih albuma. Sudjelovali su i u organizaciji prvog **Tabor film festivala**, a najponosniji su na Human Rights Film Festival koji je, uz klub Močvaru, najveći projekt Udruženja za razvoj kulture, a rade ga od 2002. u suradnji s Multimedijalnim institutom i klubom Mama. Taj filmski festival posvećen je ljudskim pravima i nudi uvid u aktualnu svjetsku produkciju dokumentarnih i igranih filmova s tom temom.

Nakon 20 godina rada Udruženja za razvoj kulture i 16 godina Močvare, svoj rad odlučili su objaviti u knjizi koja bi se trebala uskoro pojaviti na tržištu. Namjera im je da 30-ak autora napiše osobni tekst o Udruženju za razvoj kulture i Močvari, o čemu jedan od urednika izdanja Ante Perković za Nacional priča: "Ideja je da ljudi koji su direktno sudjelovali u radu Udruženja za razvoj kulture i Močvare i doživjeli neke stvari, podijele to s nama. Pored 'veterana', pozvali smo i one koji su stasali u Močvari tijekom posljednjih pet, šest godina i počeli raditi programe. Dakle, ne gledamo samo prema natrag. Najmanje nas zanima statistika, iako će ono što su Udruženje za razvoj kulture i Močvara radili tijekom 20 godina, biti jako vidljivo kroz zbirku plakata i ostalih vizualnih materijala koji će činiti veći dio knjige. Umjesto šturog popisa, tako će se kroz pregled plakata, flyera, fotografija i svega drugoga, vidjeti koliko je bendova i umjetnika prošlo kroz taj prostor. Htjeli bismo napraviti izdanje koje

'IDEALNO BI BILO da za nezavisnu kulturu postoji još veći senzibilitet i da se njeguje i shvaća kao autentična vrijednost koja pridonosi identitetu grada', kaže Kornel Šeper

nije prigodničarsko i monografsko, u smislu da se dijeli između protagonista i ljudi sa scene, nego da to bude knjiga koju može čitati netko tko nije uopće svratio u Močvaru u posljednjih 16 godina. Želimo da i takav čitatelj dobije kontekst i sliku grada koja je možda malo manje vidljiva od uobičajene."

Perković nikada nije bio član Udruženja za razvoj kulture, ali je jedan od redovitih gostiju Močvare, pa je zato i svjedok svega onoga što se u klubu događalo posljednjih 20-ak godina. Upitan koliko je Močvara utjecala na kulturnu scenu u Hrvatskoj, Perković odgovara: "Moramo uzeti u obzir kontekst u kojem je sve nastalo. Devedesete su vrijeme kada je Zagreb na nekoj duhovnoj razini prestao biti grad i htio je biti 'metropola' bez konkretnog urbanog duha koji je nekako trebalo sačuvati. Tu je Udruženje za razvoj kulture odigralo jako važnu ulogu. Kasnije su se stvari na sreću promijenile. Ono što je važno za kontinuitet priče i scene, upravo je orijentiranost Udruženja za razvoj kulture i Močvare prema širem shvaćanju pojma kluba. Močvara funkcionira i kao galerija i kao prostor za filmske projekcije, tribine i kazališnu umjetnost. Tako je bilo od prvog dana i zato stvara jednu lijepu poveznicu s onim što se događalo u Studentskom centru 80-ih pa i ranije, a što je kulminiralo u fazi kada su Damir Bartol Indoš i Helena Klakočar vodili Galeriju SC-a s 90. na 91. Ne možemo znati što bi bilo kad bi bilo, ali velika je sreća da se na toj bazičnoj razini 'mladi smo, imamo bendove, mi bismo svirali', uz neki minimum zajedničkog rada, stvorila platforma koja je utjecala na kulturni život i na kulturu mladih posljednjih 20 godina."

MOČVARA JE SPECIFIČNA i po tome što su kroz nju prošli i brojni eminentni umjetnici iz Hrvatske i svijeta koji nisu direktno povezani s rock kulturom ili umjetničkim undergroundom. "Čini mi se da je s te strane Močvara uvijek bila otvorena, a i danas je. To je klub u kojem možeš sresti više generacija i, uvjetno rečeno, stilskih plemena, iako ta podjela danas nije tako stroga kao nekada. To je možda proizašlo iz tog vremena i konteksta u kojem je stvar nastala, jer je u tom trenutku bilo sasvim svjedno slušaš li hard core ili etno. Imamo jedan zanimljiv prilog u knjizi: tekst Tamása Rupaszova, mađarskog glazbenika i izdavača, koji je 1997. bio na Ponikvama i tamo vidio Dunju Knebl kako pjeva narodne pjesme pankerima ispred sebe i bio je potpuno šokiran. Rekao je da mu je to bila scena koju pamti dan danas, jer nije mogao zamisliti da se dogodi

72 | DRUŠTVO |

30-6-2015 | NACIONAL

RAZLIČITE RADIONICE (LIJEVO) ILI SAJAM STRIPOVA (DESNO) SAMO SU DIO BOGATOG PROGRAMA MOČVARE

igdje drugdje. A to je zapravo ono što se na neki način događalo i nastavlja se događati u Močvari. To je prostor komunikacije između visoke i niske kulture, između arta i rocka. S te strane su Udruženje za razvoj kulture i Močvara napravili veliku stvar na hrvatskoj kulturnoj sceni", kaže Perković. Udruženje za razvoj kulture i Močvara pridonijeli su afirmaciji nezavisne kulture u gradskim i državnim strukturama.

"Pojavljivanje URK-a, Attacka i raznih organizacija nezavisne kulture početkom 2000. dosta toga je promijenilo. Nezavisna scena je u jednom momentu postala vrlo snažna, a čak i na međunarodnoj sceni vrlo važna. Stvorili su se okviri u Gradu i Ministarstvu kulture za financiranje putem Vijeća za urbanu kulturu i kulturu mladih koje prije toga nije ni postojalo. Na neki način je to prepoznato i mogli su se financirati takvi projekti.

S DRUGE STRANE, bilo je raznih prepreka po putu koje su nas sputavale u našim idejama i programima", kaže Šeper. On tvrdi da takav angažman nikada nije bio niti će biti komotan posao. "Vrlo je teško financijski pokriti goleme troškove takvih programa, od kojih su mnogi nekomercijalni. Idealno bi bilo da za nezavisnu kulturu postoji još veći senzibilitet, da se njeguje i shvaća kao velika vrijednost koja je autentična i koja pridonosi identitetu grada", kaže

Šeper. Taj segment nezavisne kulture je istovremeno idealan inkubator za rađanje novih umjetnika i umjetnosti. O tomu Perković kaže: "Nisam pristalica elitne, dekorativne kulture u koju silom prilika odlazi većina budžeta iz proračuna. Mislim da su zato ove nezavisne inicijative izra- zito važne, jer na neki način nastavljaju barem u Zagrebu, ali i u ostatku Hrvatske, neki drugačiji put i drugi način bavljenja kulturom koji je puno neposredniji, instinktivniji, puno više usmjeren prema eksperimentu i puno bolji u komunikaciji sa stvarnošću.

U ONOM ŠTO RADE UDRUŽENJE za razvoj kulture i Močvara, vidim nastavak nekih stvari koje su se u Zagrebu događale 70-ih s Kugla glumištem, neku vrstu inkubatora kakav je postojao u Studentskom centru 70-ih i 80-ih i koji je nehotice odgojio neke generacije koje su prošle kroz klub, vidjele svašta, doživjele svašta i onda nastavile svoj rad negdje drugdje. HNK ima stotine zaposlenih, milijuni kuna godišnje odlaze samo da ta zgrada i dalje bude zgrada, a to što se u njoj događa, nema nikakve veze sa stvarnošću. Zato su ovakve inicijative tim dragocijenije."

Danas Udruženje za razvoj kulture ima šest stalno zaposlenih ljudi i ugovor sa Zagrebom o komercijalnom najmu prostora u kojem se nalazi Močvara, koju sami održavaju i u njoj gotovo svakodnevno rade program.

URK I MOČVARA nastavljaju se na ono što se u Zagrebu događalo 70-ih s Kugla glumištem, kulturnim inkubatorom kakav je postojao u SC-u 70-ih i 80-ih

U MOČVARI SE ODRŽAVAJU I KAZALIŠNE PREDSTAVE (LIJEVO) I KONCERTI MANJE POZNATIH, ALI I AFIRMIRANIH GLAZBENIKA POPUT DARKA RUNDEKA (DESNO)

Naslov: Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti

Autor:

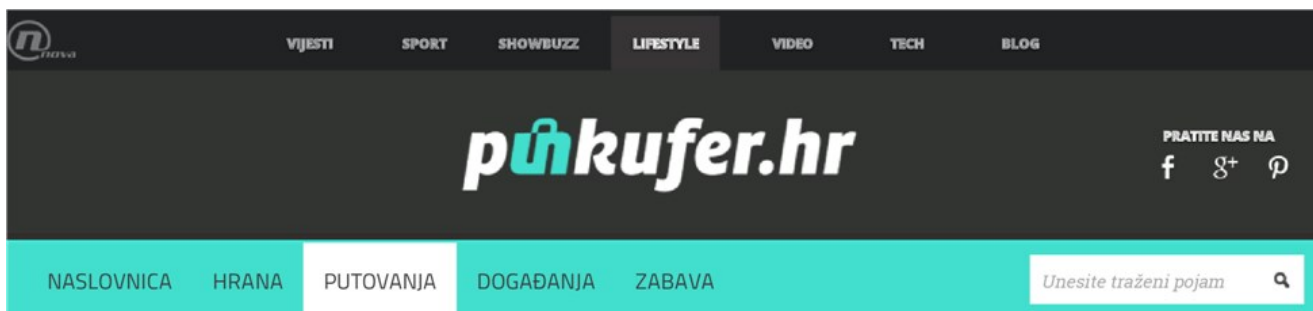
Rubrika/Emisija:

Žanr: Internetsko izvješće

Površina/Trajanje: 1,00

Naklada:

Ključne riječi: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA,

<http://punkufer.dnevnik.hr/clanak/stara-vodenica-skrivena-zagorska-oaza-za-divan-bijeg-od-stvarnosti---391076.html>

HRVATSKA EUROPA I SVIJET SAVJETI ZA PUTOVANJA

NAJNOVIJE

NAJČITANIJE

HRVATSKA

**Stara vodenica:
Skrivena zagorska
oaza za divan bijeg od
stvarnosti**

SAVJETI ZA PUTOVANJA

**Koliko često vodite
ljubav na odmoru:
Putovanje kao
afrodizijak**

PUTOVANJA

**Kratki bonton za
najveću zemlju svijeta:
Što ne biste trebali
raditi u Rusiji**

U VAŠOJ KUHINJI

**Francuski tost: Tako
jednostavan za
pripremu, a tako
ukusan!**

EUROPA I SVIJET

**Kuda s djecom na
savršen godišnji
odmor? Jasno - u Las
Vegas!**

EUROPA I SVIJET

**Angkor Wat: Pogledajte
kako najljepši svjetski
hram izgleda iz - zraka!**

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti

Autor: Domagoj Jakopović Ribafish

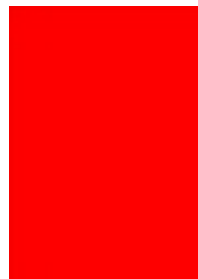
29.6.2015 16:21

PODJELITE NA: [f](#) [g+](#) [p](#)

Niti sat vremena udaljen od Zagreba nalazi se Klanjec, a do njega i Gredice, mjestasce u kojem se smjestio seoski turizam Stara vodenica. Povratak u prošlost, neka lijepa sjećanja, uredno, prostrano i totalno neočekivano mjesto koje je apsolutno sjajno za vikend nestanak iz uzavrelog Zagreba...

Mali obiteljski hotel Stara vodenica je kreativan, zanimljiv i zgodan objekt za odmor kakav ne biste mogli očekivati u hrvatskom Zagorju. Riječ je o multifunkcionalnom odmaralištu na kojem se čovjek stvarno može i odmoriti i zabaviti. Već od prvog pogleda na veselo pročelje, šarenilo, stare predmete koje svi imamo po podrumima i vikendicama – jasno je da ste došli na mjesto u koje je utrošeno jako puno truda, volje i ljubavi. Unutrašnjost je kao u nekoj bajci o Heidi ili Maji, sve u ciglama, drvu, volančićima, a najbitnije od svega – osoblje je ljubazno i uvijek nasmiješeno.

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 7

Smještamo se u jednu od devet starinskih soba, sa željeznim krevetima, prastarim obnovljenim ormarima, sve u duhu neke pozitivne starine. Čak je i televizor u rangu spajanja na Spectrum ili Amigu! No, ono što najviše izdvaja i uzdiže Staru vodenicu se nalazi u podrumu i dvorištu. Prekrasan jacuzzi i vinski podrum izvrstan su spoj starog i modernog, a onda vas na izlasku čeka bazenčić sav u kamenu i okružen drvećem i grmljem. Tu je još i mlin, igralište za djecu i nekoliko stolova pod drvenim strehama, mini zoološki vrt s kozama i patkama, i općenito – mjesto za ostaviti sve brige daleko od sebe.

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 4

Kad se okupate i poigrate s ljubimcima (ima i pasa lutilica, mirnih, milih i željnih pažnje), kao na dlanu vam se pruža izbor šetnji u svim pravcima. Na Cesargradsku goru, u Sloveniju, do Sutle, spomeniku Lijepa naše na Zelenjaku, definitivno do Klanjca u Franjevački samostan ili u Kumrovec u etno selo, u gljive, na gemiš, ili samo udisati svježi zdravi brdski zrak.

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 13

Tek nešto dalje, ali svakako za vožnjicu autom, nalaze se i dvorci [Veliki tabor](#) i [Trakošćan](#), muzej nalazišta [Krapinskog pračovjeka](#) u [Krapini](#), te terme Tuhelj gdje se možete okupati u sklopu nekog od aranžmana Stare vodenice, ili pak samo završiti na masaži...

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 18

Seosko gospodarstvo nudi domaću rakiju od višanja (koju možete pratiti kako fermentira u bocunima dvorištu), i isključivo domaću zagorsku hranu kakvu su pripremali i jeli naši stari. Izdvajamo pačetinu s mlincima i najbolji dio izleta - štrudlu od jabuka. Takvu su valjda i Tito i Tuđman jeli kod baka...

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 14

Kako sam romantičan vikend proveo u društvu devetogodišnjeg juniora, tako se ovim putem ispred punkufera ispričavam što smo pola wellness centra poprskali pjenom iz jacuzzija. Svaka čast na ovoj bajki na dlanu, kako obitelji Galić koja ju je stvorila, tako i tvrtki www.selectbox.hr koja je prepoznala ideju i pružila priliku da se dobre vijesti šire svijetom.

Stara vodenica: Skrivena zagorska oaza za divan bijeg od stvarnosti (Foto: Ribafish) - 21

Odmorite se u Zagorju na korak od Zagreba, posjetite Staru vodenicu kod Klanjca!

Seoski turizam "Stara vodenica"

vl. obitelj Galić, Gredice 32 Klanjec

tel/fax: +385 49 550 577

mob: +385 91 5422 747 i +385 98 625 537

mail: vodenica@staravodenica.hr

stranica: www.staravodenica.hr

Zadnja izmjena: 29.6.2015 16:41

PODIJELITE NA: [f](#) [t](#) [g+](#) [p](#)

VEZANI ČLANCI

Vrbnik: Savršeno otvaranje turističke sezone!

Finoteka: Domaća zdrava hrana preko interneta do vašeg kućnog praga!

Top 11 najljepših prizora u Hrvatskoj

Naslov: Upoznajte MUZEJ koji može vratiti život u VUKOVAR (provjerite zašto)

Autor:

Rubrika/Emisija:

Žanr: Internetsko izvješće

Površina/Trajanje: 1,00

Naklada:

Ključne riječi: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA

<http://www.zagreb.info/kultura/lijepom-nasom/upoznajte-muzej-koji-moze-vratiti-zivot-u-vukovar/6410>

dnevno.hr HISTORY.info GEOPOLITIKA Pretraži 🔍

ZAGREB.info POSTOJE MNOGI POSLOVI KOJI TE ČEKAJU 100% BESPLATNO

SAZNAJ KOJA SU 3 NAČINA DA DOBIJEŠ ODLIČNO PLAĆEN IT POSAO PREUZMI IZVEŠTAJ

f t v w

AKTUALNO ▾ SPORT ▾ RITAM GRADA ▾ TRAŽIŠ POSAO? ▾ POTROŠAČKI KUTAK ▾ DOBRA KLOPA ▾ ŽIVOT ▾ VODIČ ▾ KULTURA ▾ FOTO ▾

NAJNOVIJE Upoznajte MUZEJ koji može vratiti život u V

vizkultura.hr

Jedna od najvrijednijih hrvatskih kulturnih institucija Muzej vučedolske kulture što se svečano otvara 30. lipnja u Vukovaru prikazat će u impresivnom arhitektonskom kompleksu arheološke nalaze lokaliteta Vučedol.

U građevini arhitekta Gorana Rake moći će se pratiti razvoj civilizacija i kulture od prvih naseljavanja datiranih z 6000. godina pr. Kr., vidjeti rekonstruirani dnevni život i običaje u bumo vrijeme doseljavanja prvih Indoeupljana.

Koliko je ovaj arheološki kompleks važan za Hrvatsku svjedoči podatak da je riječ o kulturi što je najintenzivniji rast i razvoj bilježila iza 3000 g. pr. Kr., pokrivajući 14 današnjih europskih država – Češku, Slovačku, Austriju, Mađarsku, Rumunjsku, Sloveniju, Italiju, Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, Srbiju, Crnu Goru, Kosovo, Albaniju, a jedno je naselje registrirano i u istočnoj Grčkoj. Podsjetimo, izgradnja Muzeja vučedolske kulture započela je davne 2004. godine i koncipirana je da što manje narušava prirodni okoliš, odnosno, da izgledom kontinuirane trake u stalnom usponu od podnožja prema arheološkim usponima, ne narušava izgled arheološkog nalazišta.

U stalnom postavu, će se, kako je najavljeno, „po najvišim standardima biti izloženi nadaleko poznati vučedolski rariteti – najstarija europska kola na četiri kotača, najstariji indoeuropski kalendar utemeljen na promatranju zimskog neba, ljevaonica u kojoj se odvijala prva serijska proizvodnja metala i prva proizvodnja bronce na svijetu“.

Kako pompozno najavljuju iz Ministarstva kulture, „održat će se i modna revija, a projekt će otvoriti mogućnosti razvoja koji bi Vukovar, Vučedol i lok upisali na svjetske znanstvene, kulturne, gospodarstvene i turističke mape“. No, ono što šokira u najavi Ministarstva kulture – popis je gostiju što će nazočiti otvorenju muzeja.

Gdje je Božo Biškupić?

Na popisu eksperata koji će otvoriti muzeji, naime, samo su neki stručnjaci čije su zaslužni za ovaj kapitalan kulturni projekt – prije svega autor idejne koncepcije prof. dr. sc. Aleksandar Durman koji je bio voditelj arheoloških istraživanja Vučedola sa Katedre za arheometriju i metodologiju Odsjeka za arheologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, najzaslužniji je za istraživanja slavne vučedolske golubice, pronalazak vučedolske „čizme“ i otkriće najstarijeg europskog kalendara i ravnateljica prof. Ružica Marić, ravnateljica Gradskog muzeja Vukovar koja se kao prognanica vratila u rodni grad. Što je, međutim s ljudima koji su nordinama lbrirali da bi ovaj

NOVOSTI

Upoznajte MUZEJ koji može vratiti život u VUKOVAR (provjerite zašto) 29. Lipanj 2015.

I Crkva će morati plaćati komunalnu naknadu 29. Lipanj 2015.

VOZAČI OPREZ: Počela montaža najvećeg RADARSKOG SUSTAVA u državi 29. Lipanj 2015.

ZAGREBAČKI MISTERIJI

Jeste li čuli za ŠESTINSKI MISTERIJ?

🕒 17. Lipanj 2015.

SUNCE SE NALAZI U BOGOVIĆEVOJ: Evo gdje su i ostali planeti... (VIDEO)

🕒 11. Lipanj 2015.

Misteriozni tuneli u CENTRU metropole

🕒 8. Lipanj 2015.

projekt zaživio? Nigdje, ali baš nigdje u informacijama na stranicama ministarstva se ne spominje da su pozvani ljudi koji su se godinama borili za vukovarsku baštinu, a posebice Arheološki park Vučedol. Prije svega odnosi se to na mr. Branku Šulc, arheologinju koja se godinama borila kao vrstan stručnjak da bi Arheološki projekt Vučedol zaživio i pregovarala sa srpskim stručnjacima o povratku otete umjetničke baštine iz Vukovara. Ne treba zaboraviti i da je pokretač izgradnje svih novoizgrađenih muzeja u Hrvatskoj od Muzeja suvremene umjetnosti, Muzeja Krapinskog pračovička, Muzeja antičkog stakla u Zadru, do obnove vukovarskih građevina bio mr. **Božo Biškupić** – pa bi barem bila osnova kulture ili „političke korektnosti“, tog omiljenog čeda globalnog novogovora, da ga se spomene.

Ipak, ne iznenađuje da će svečarskim govorima nazočiti ministar turizma **Darko Lorencin** jer nadležno ministarstvo vjeruje da će otvorenjem muzeja biti otvorena „mogućnost razvoja poduzetništva, prometa, znanosti, zaštite okoliša te urbani regionalni napredak“. Koliko danas kultura, pa i zaodjevena u takav doista **sjajan muzej može oživjeti grad koji već desetljećima sustavno ekonomski propada, kao i čitava Hrvatska, više pripada u domenu utopije i političkih fraza ,no u stvarni život...**

Pogotovo zna li se da se cjelokupna **hrvatska kultura zajedno sa djelatnicima teško muči rezanjem sredstava, smanjivanjem kadrova i zapošljavanjem novih stručnjaka**. Štoviše, mnogi muzeji u Zagrebu nemaju ni osnovna sredstva za platiti režije, neki su doslovno prazni, a propast izdavačkih kuća jedna je od najvećih tragedija hrvatske kulture. Teško je za povjerovati da će u zemlji koja ne može pokrenuti apsolutno jednu tvornicu, upravo jedan muzej pomoći razvoju grada koji vapi za novim radnim mjestima, a kamoli pokrenuti turizam koji u Hrvatskoj traje tri mjeseca.

Komentari

0 komentara

Sortiranje po: Top ▾

Komentiraj

Facebook Comments Plugin

PODIJELI

Prethodno
I Crkva će morati plaćati
komunalnu naknadu

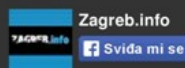
PRATI NAS NA FACEBOOK-U

Kontakt

Impressum

Marketing

Uvjeti korištenja

514 ljudi se sviđa Zagreb.info

© Copyright 2015. Sva prava pridržana.

Facebook Zagreb info